
FOLKETINGET

Skatteudvalget og Europaudvalget

EU-konsulenten

Til: Udvalgenes medlemmer
Dato: 23. april 2018

Kontaktperson:
Martin Jørgensen
Lokal nr: 3622

Beskatning af den digitale økonomi

Sammenfatning

Manglende globale løsninger i G20- og OECD-regi har fået Kommissionen til at fremsætte to forslag til beskatning af den digitale økonomi. Det første forslag om en skat på omsætningen af digitale tjenester er tænkt som en midlertidig foranstaltning, indtil en mere langsigtet løsning i form af et forslag om selskabsbeskatning af digitale virksomheder med en større brugeraktivitet i medlemslandene er på plads. Det forventes dog at blive vanskeligt at få alle EU-landene til at enes om de to forslag.

Baggrund

Kommissionen har den 21. marts 2018 fremsat en pakke med forslag til beskatning af den digitale økonomi. Pakken indeholder et forslag om en skat på levering af digitale tjenester¹ og et forslag om regler i forbindelse med selskabsbeskatning af digitale virksomheder med aktiviteter i medlemslandene².

¹ [KOM \(2018\) 148](#): Direktivforslag om et fælles system for en skat på indtægter fra levering af visse digitale tjenester.

² [KOM \(2018\) 147](#): Direktivforslag om regler vedrørende selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse.

Hertil kommer en henstilling om tilpasning af medlemslandenes dobbeltbeskatningsaftaler med tredjelande³.

Forslaget om en skat på digitale tjenester (Digital Service Tax – DST) skal ses som en midlertidig og kortsigtet løsning, indtil forslaget om selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse kan træde i stedet som den langsigtede løsning. Begge forslag kræver enstemmighed i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet⁴.

Forslagene kommer på baggrund af drøftelser i G20 og OECD, hvor de skattemæssige udfordringer ved den digitale økonomi har været behandlet. Det er sket i forbindelse med arbejdet om "Base Erosion and Profit Shifting" (BEPS)⁵. Der har dog ikke været enighed om særskilt beskatning af den digitale økonomi, da vurderingen har været, at den digitale økonomi ikke kan adskilles fra den øvrige økonomi. Arbejdet med en løsning på beskatning af de digitale virksomheder fortsættes dog i OECD-regi, hvor der satses på at finde en konsensusløsning senest i 2020⁶.

Hvorfor EU-forslag om beskatning af den digitale økonomi?

De manglende tiltag på globalt plan har fået Kommissionen til at fremsætte forslagene om en særskilt beskatning af den digitale økonomi i EU. Kommissionens argument for beskatningen på EU-niveau bygger bl.a. på faren for en fragmentering af det indre marked og forvridning af konkurrencen, da en række medlemslande allerede har indført nationale tiltag⁷. Kommissionen ønsker også at sikre, at de nationale skattegrundlag ikke udhules. Aggressiv skatteplanlægning skal samtidig bekæmpes ved at lukke huller i de nationale regler, så digitale virksomheder ikke kan undgå beskatning i de lande, hvor de opererer og skaber værdi. Kommissionen ønsker altså, at de digitale virksomheder beskattes i de lande, hvor brugerne er, da brugerne er medvirkende til

Digitale virksomheder betaler ifølge Kommissionen en gennemsnitlig effektiv skattesats på 9,5 pct. mod 23,2 pct. for traditionelle virksomheder.

³ [C \(2018\) 1650](#): Kommissionens henstilling om selskabsbeskatning relateret til en væsentlig digital tilstedeværelse. Formålet med henstillingen er at udvide definitionen i dobbeltbeskatningsaftalerne på et fast driftssted, så den også omfatter en væsentlig digital tilstedeværelse.

⁴ I Europa-Parlamentet er det Økonomi- og Valutaudvalget (ECON), der skal stå for udarbejdelsen af oplægget til Parlamentets høringssvar.

⁵ Addressing the Tax Challenges of the Digital Economy, [Action 1 - 2015 Final Report](#).

⁶ OECD har i forbindelse med dette arbejde udgivet en foreløbig rapport den 16. marts 2018: "[Tax Challenges Arising from Digitalisation](#)". Arbejdet mod en konsensusløsning omfatter 110 lande og jurisdiktioner.

⁷ 10 medlemslande har allerede indført foranstaltninger om indirekte beskatning af digitale tjenester eller har planer om det. Det drejer sig om Ungarn, Storbritannien, Italien, Frankrig, Tyskland, Rumænien, Kroatien, Portugal, Belgien og Tjekkiet.

at skabe selskabernes værdi. Det er uanset, om de digitale virksomheder er fysisk til stede i EU-landene eller ej.

Kommissionens to direktivforslag skal ses som bud på en kortsigtet og langsigtet løsning til beskatning af den digitale økonomi. Kommissionen lægger dog ikke skjul på, at den optimale løsning ville være en multilateral international løsning for beskatning af den digitale økonomi.

Forslaget om den midlertidige løsning kommer også som svar på en række medlemslandes opfordringer om en midlertidig skat, der kan omfatte de vigtigste af de digitale aktiviteter, der i dag helt undgår beskatning i EU.

Skat på levering af visse digitale tjenester (midlertidig løsning)

Kommissionens forslag til en midlertidig løsning omfatter en skat på levering af visse digitale tjenester. Skatten er på 3 pct. af omsætningen i forbindelse med leveringen af den digitale tjeneste. Der er tale om en skat, der mere har karakter af en afgift, da den pålægges omsætningen af selve den digitale tjeneste og ikke virksomhedens indkomst.

Digital Service Tax – DST på 3 pct. af omsætningen fra visse digitale tjenester.

Digitale virksomheder er ikke nødvendigvis fysisk til stede i EU-landene og dermed genstand for selskabsbeskatning, men brugerne af deres tjenester genererer værdi for virksomhederne i de enkelte EU-lande. Kommissionens forslag forsøger at beskatte denne værdiskabelse og fordele provenuet på de enkelte medlemslandene.

Omfattede virksomheder

Skatten gælder for virksomheder⁸, der opfylder følgende betingelser:

- En global omsætning på over 750 mio. euro.
- En omsætning i EU på de skattepligtige digitale tjenester på over 50 mio. euro.

Omfattede digitale tjenester

Skatten gælder for omsætning fra levering af følgende typer af digitale tjenester:

- Placering af reklamer på en digital platform.
- Digitale platforme, der stilles til rådighed for brugerne.
- Salg af brugergenereret data fra digitale platforme.

⁸ Hvis der er tale om en koncern, opgøres omsætningen samlet for hele koncernen.

Digitale virksomheder, der leverer denne type af digitale tjenester til brugere i et medlemsland, skal altså betale den digitale skat, uanset om de har en fysisk tilstedeværelse i det pågældende EU-land.

Levering af rent digitalt indhold i form af billede-, musik- eller videotjenester er ikke omfattet af beskatningen, hvilket også gælder for e-handel og kommunikations- og betalingstjenester.

Typen af omfattede tjenester, beskatningsstedet og fordelingen af provenuet på de enkelte EU-lande er opsummeret i tabellen nedenfor.

	Reklame	Digital platform	Brugerdatab
<i>Type af digital tjeneste</i>	Placering af reklamer på en digital platform målrettet platformens brugere.	Digitale platforme, der kan bruges til interaktion mellem brugerne, og som kan facilitere handel med varer og tjenester direkte mellem brugerne.	Overførsel af indsamlede data om brugere, der stammer fra brugernes aktiviteter på digitale platforme.
<i>Beskatningssted</i>	Det EU-land, hvor reklamen optræder på brugerens udstyr på det tidspunkt, hvor udstyret bruges til at tilgå den digitale platform.	Det EU-land ⁹ : a) hvor brugeren tilgår den digitale platform til at foretage en bagvedliggende transaktion om levering af varer og tjenester til andre brugere. b) hvor brugeren via en konto har adgang til den digitale platform, og hvor kontoen er åbnet.	Det EU-land, hvor brugeren har anvendt udstyr til at få adgang til den digitale platform, og hvor data om brugeren er genereret.
<i>Fordeling af skatteprovenu til EU-landene på baggrund af¹⁰:</i>	Antallet af gange reklamen har været vist på brugerens udstyr i skatteperioden.	a) Antal brugere, der har foretaget bagvedliggende transaktioner. b) Antallet af brugere der har en konto, der gør det muligt at bruge den digitale platform.	Antallet af brugere, hvorfra de genererede data stammer.

⁹ Der skelnes mellem a) om den digitale platform kan bruges til handel direkte mellem brugerne og b) andre tilfælde.

¹⁰ Når det skal afklares, hvilket EU-land brugeren tilhører, anvendes IP-adressen (internetprotokoladresse) på brugerens udstyr. Andre mere præcise geolokaliseringmetoder kan også anvendes.

One-stop-shop

Den skattepligtige digitale virksomhed kan selv vælge, hvilket EU-land den ønsker at registrere sig i (identifikationsmedlemslandet)¹¹. Det valgte EU-land har ansvaret for al kontakt med den digitale virksomhed og det administrative samarbejde med de øvrige EU-lande, hvor den digitale virksomhed også skal betale skat af de digitale tjenester. Den digitale virksomhed kan nøjes med at betale den samlede skyldige digitale skat til identifikationsmedlemslandet, der så vil stå for at overføre den til de øvrige EU-lande, hvor virksomheden også skal betale skatten.

Det forventes, at medlemslandene vil lade de digitale virksomheder modregne den betalte skat på digitale tjenester fra selskabsskattegrundlaget i deres territorie, uanset om begge skatter er betalt i det samme medlemsland.

Forventet provenu

Kommissionen har anslået, at det samlede skatteprovenu vil udgøre ca. 5 mia. euro årligt¹². Det i denne sammenhæng relativt beskedne beløb skal dog sammenholdes med forventede årlige vækstrater i indtægter fra digitale markeder på mellem 6 pct. og 17 pct. Europa-Parlamentet og specielt Frankrig har luftet ideen om, at provenuet kan bruges som en indtægtskilde til EU's budget.

Typer af virksomheder

Skatten på digitale tjenester forventes at omfatte virksomheder som eksempelvis Facebook og Google, hvorimod streamingtjenester som Netflix ikke forventes at være omfattet. Det samme gælder hovedaktiviteten hos Amazon, idet der ikke er en direkte værdiskabende interaktion mellem brugerne.

¹¹ Identifikationsmedlemslandet skal dog være et af de medlemslande, hvor den digitale virksomhed skal betale skat af de digitale tjenester.

¹² Af konsekvensanalysen fremgår det, at en sats på 1 pct. vil svare til et provenu på 1,6 mia. euro, hvorimod en sats på 5 pct. giver et provenu på 7,8 mia. euro.

Selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse (samlet løsning)

Kommissionens forslag til en langsigtet løsning går ud på at tilpasse de eksisterende regler for selskabsbeskatning til håndteringen af digitale virksomheder, så deres overskud også beskattes i de medlemslande, hvor de har en såkaldt væsentlig digital tilstedeværelse. Der er tale om ofte grænseoverskridende digitale virksomheder, der med forslaget skal beskattes, hvor deres brugere og værditilvækst er, fremfor hvor de fysisk har hjemsted. Spørgsmålet om en væsentlig digital tilstedeværelse vurderes derfor ud fra en række brugerbaserede kriterier.

Væsentlig digital tilstedeværelse

En virksomhed har en væsentlig digital tilstedeværelse, hvis den via en digital platform¹³ opfylder en eller flere af følgende kriterier i den pågældende skatteperiode:

- Indtægter fra ydelse af digitale tjenester til brugere i medlemslandet overstiger 7 mio. euro.
- Antallet af brugere af de digitale tjenester i medlemslandet overstiger 100.000.
- Antallet af kontrakter om ydelse af digitale tjenester til erhvervsdrivende i medlemslandet overstiger 3.000.

Digitale tjenester

De digitale tjenester omfatter tjenester, der ydes via internettet eller et elektronisk net, som hovedsageligt er automatiseret og involverer minimal menneskelig indgriben, og som ikke har nogen levedygtighed uden informationsteknologi. Der kan være tale om levering af digitaliserede produkter i almindelighed som eksempelvis software, opgradering af software, onlineinformations-tjenester, adgang til eller download af musik på computere eller mobiltelefoner og adgang til eller download af film¹⁴. Der er altså ikke nødvendigvis tale om en værdiskabelse hos brugerne, som det er tilfældet med forslaget til beskatning af visse digitale tjenester.

¹³ En digital platform skal forstås som enhver form for software, herunder et websted eller en del heraf, og applikationer, herunder mobilapplikationer, som er tilgængelige for brugerne.

¹⁴ Direktivforslaget har i bilag II listet en række omfattede digitale tjenester og i bilag III tjenester, der ikke er omfattet – [Bilag til KOM \(2018\) 147](#).

Overskud fra væsentlig digital tilstedeværelse

Opgørelsen af overskuddet, der kan henføres til den væsentlige digitale tilstedeværelse,¹⁵ skal tage hensyn til de økonomiske væsentlige aktiviteter, der udføres gennem den digitale platform. Det kan være aktiviteter i relation til data eller brugere som eksempelvis placering af reklamer, tjenester der forbinder brugere (online markedspladser og platforme for deleøkonomi) og andre digitale tjenester som eksempelvis abonnement på streamingtjenester.

Supplement til fysisk tilstedeværelse

Det vil fortsat være de enkelte medlemslandes selskabsskatte Lovgivning, der bestemmer, med hvilken sats de digitale virksomheder skal beskattes af deres overskud. Forskellen vil være, at en væsentlig digital tilstedeværelse side-stilles med en fysisk tilstedeværelse (fast driftssted) og dermed bliver virksomhedernes overskud genstand for beskatning¹⁶.

Dobbeltbeskatningsaftaler

Kommissionen ønsker også, at EU-landene indarbejder bestemmelsen om en væsentlig digital tilstedeværelse i deres dobbeltbeskatningsaftaler med tredjelande, da reglerne ellers ikke vil gælde for disse tredjelande¹⁷.

Forslaget er udfordret af, at det som udgangspunkt kun gælder internt i EU og for tredjelande uden en dobbeltbeskatningsaftale, medmindre bestemmelserne fra direktivet altså indarbejdes i dobbeltbeskatningsaftalerne med de tredjelande, hvor mange af de store digitale virksomheder ligger.

Reaktioner

Ifølge regeringen er der delte holdninger i EU-landene. En gruppe støtter øget beskatning i omsætningslandet, hvorimod en anden gruppe som udgangspunkt ønsker at fastholde det nuværende system.

¹⁵ Reglerne for henførelse af overskud til den væsentlige digitale tilstedeværelse bør ifølge Kommissionen bygge på de nuværende principper for overskudsfordeling og baseres på en funktional analyse af de udførte funktioner, anvendte aktiver og påtagne risici i kraft af den væsentlige digitale tilstedeværelse ved udførelsen af væsentlige økonomiske aktiviteter gennem en digital platform.

¹⁶ Kommissionen nævner, at reglerne om en væsentlig digital tilstedeværelse bør indarbejdes i forslaget om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (CCCTB) - [KOM \(2016\) 683](#).

¹⁷ Kommissionen har som nævnt udarbejdet en henstilling til medlemslandene om at indarbejde direktivets bestemmelser i dobbeltbeskatningsaftalerne – [C \(2018\) 1650](#).

Frankrig, Tyskland, Italien, Spanien og Storbritannien har i forbindelse med fremsættelsen af forslagene hilst Kommissionens tiltag velkommen i en fælles erklæring, hvori de støtter en koordineret tilgang på EU-plan i manglen på internationale regler¹⁸.

Regeringen forventer, at det kan blive vanskeligt at opnå den nødvendige enighed om begge forslag, hvilket kan give anledning til, at en række lande vil indgå et forstærket samarbejde om forslagene.

Beskatning af den digitale økonomi har også været genstand for en uformel drøftelse blandt EU's stats- og regeringschefer på EU-topmødet den 22.-23. marts 2018. Statsministeren har i forbindelse med afrapporteringen fra topmødet til Europaudvalget¹⁹ oplyst, at selv om der på mødet var enstemmig opbakning til målet om, at tech-giganterne skal betale deres fair andel i skat, var der ikke lysende klar enighed om midlerne til at opnå målet. Stats- og regeringscheferne vender tilbage til spørgsmålet på EU-topmødet til juni.

Overholder forslagene nærhedsprincippet?

Folketinget skal i forbindelse med nærhedstjekket tage stilling til, om de områder, der behandles i forslagene bedst reguleres på EU-niveau eller på nationalt niveau. Såfremt Folketinget finder, at dette område bedst reguleres på nationalt niveau, og at forslaget dermed strider mod nærhedsprincippet, skal Folketinget inden for en frist på 8 uger sende en såkaldt begrundet udtalelse til Kommissionen. **Fristen udløber den 17. maj 2018.** Folketinget har også mulighed for at afgive bemærkninger til forslagets politiske indhold over for Kommissionen – her gælder ingen tidsfrist.

Skat på visse digitale tjenester

Kommissionen argumenterer for, at nærhedsprincippet er overholdt, da kun en indsats på EU-plan kan mindske fragmenteringen af det indre marked og afbøde konkurrenceforvridningen inden for EU, som skyldes en række medlemslandes forskellige ensidige tiltag. Kommissionen tilføjer, at det medfører færre omkostninger for virksomhederne at overholde reglerne på EU-plan i forhold til forskellige nationale regler.

¹⁸ [G5 response to proposals of the European Commission on the taxation of the digital economy](#) (21. Marts 2018)

¹⁹ [Referat](#) fra Europaudvalgets møde den 3. april 2018.

Selskabsskat af en væsentlig digital tilstedeværelse

Kommissionen finder, at nærhedsprincippet er overholdt, da de digitale aktiviteter har en grænseoverskridende dimension, der skaber behov for en EU-løsning. Den løsnings skal skabe merværdi sammenlignet med, hvad der ville kunne opnås med forskellige nationale foranstaltninger. Kommissionen fremfører endvidere, at det er nødvendigt med et fælles initiativ for hele det indre marked, så reglerne om en væsentlig digital tilstedeværelse anvendes direkte og harmoniseret i EU med henblik på at sikre lige vilkår for alle medlemslande og retssikkerhed for skatteyderne. Forskellige nationale tilgange kan skabe fragmentering af det indre marked. Kommissionen slutter med at konstatere, at hvis løsningerne skal fungere for det indre marked som helhed, er den eneste passende vej koordinerede initiativer på EU-plan.

Den danske regering er enig i, at begge forslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Regeringen er som udgangspunkt positiv over for tiltag, der kan dæmme op for skatteundgåelse og udvanding af de enkelte landes skattegrundlag samt sikre fair selskabsbeskatning og lige konkurrencevilkår for virksomheder i EU.

Regeringen påpeger dog, at direkte beskatning imidlertid hører under medlemslandenes kompetence, og at man på EU-plan bør være tilbageholdende med harmoniseringsbestrebelse i forhold til, hvordan medlemslandenes skattelovgivning indrettes. Regeringen mener, at det er vigtigt at holde fast i princippet om, at beskatningen sker, hvor værdien skabes. Ellers risikerer man at åbne op for en generel overgang til, at indkomster fra immaterielle aktiver (f.eks. varemærker og patenter) i højere grad beskattes i omsætningslandet.

Nærhedstjek

Foreløbigt har 10 kamre i 9 nationale parlamenter indledt en nærhedsbehandling af begge forslag om beskatning af den digitale økonomi (Tjekkiet, Finland, Tyskland, Litauen, Luxembourg, Slovakiet, Spanien, Sverige og Holland) – foruden Folketinget. Der foreligger endnu ingen udtalelser fra disse parlamenter²⁰.

²⁰ De nationale parlameters behandling af forslagene kan følges på den interparlamentariske database IPEX – [KOM \(2018\) 147](#) og [KOM \(2018\) 148](#).

Oversigt over de to direktivforslag til beskatning af den digitale økonomi

	Skat på visse digitale tjenester (DST-skat) (kortsigtet løsning) KOM (2018) 148	Selskabsskat af en væsentlig digital tilstedeværelse (langsigtet løsning) KOM (2018) 147
Anvendelsesområde	Digitale virksomheder i tredjelande og EU	Digitale virksomheder i EU (og i tredjelande hvis der ikke er en dobbeltbeskatningsaftale)
Beskatning af	Omsætning af levering af visse digitale tjenester	Overskud fra den væsentlige digitale tilstedeværelse
Grundlag for beskatning	Levering af digitale tjenester til brugere i medlemslandet, hvis begge betingelser er opfyldt: • En global omsætning på over 750 mio. euro årligt • En omsætning i EU på de skattepligtige digitale tjenester på over 50 mio. euro årligt.	Væsentlig digital tilstedeværelse i medlemslandet hvis (én eller flere): • Indtægter fra ydelse af digitale tjenester til brugere i landet overstiger 7 mio. euro • Antallet af brugere af de digitale tjenester i landet overstiger 100.000 • Antallet af kontrakter om ydelse af digitale tjenester til erhvervsdrivende i landet overstiger 3.000.
Beskatningselementer	• Online placering af reklamer • Digitale platforme der fremmer interaktion mellem brugerne • Salg af indsamlede brugerdata.	Medvirkende ved opgørelse af overskud: • Overskud fra brugerdata, eksempelvis placering af reklamer • Tjenester, der forbinder brugere, eksempelvis online markedsplatforme og platforme for deleøkonomi • Andre digitale tjenester, eksempelvis betaling for streamingtjenester.
Beskatnings-sats	3 pct. af omsætningen	Nationale selskabsskattesats
Retsgrundlag	Artikel 113 TEUF (harmonisering af lovgivninger om indirekte skatter)	Artikel 115 TEUF (harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger med direkte indvirkning på det indre markeds funktion)

Procedure	Særlig procedure med enstemmighed i Rådet og høring af EP.	Særlig procedure med enstemmighed i Rådet og høring af EP.
Gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen	Ja, i forbindelse med administrative forpligtigelser og informationsudveksling mellem landene under ordningen med et enkelt kontaktpunkt samt fælles regler vedrørende regnskab og registrering samt andre forpligtigelser, der skal fastsættes af medlemslandene ²¹ .	Nej
Anvendelsesdato i direktivforslag	1. januar 2020	1. januar 2020

²¹ Gennemførelsesbeføjelserne fremgår af artikel 10, stk. 2, artikel 15, stk. 6, artikel 18, stk. 2 og artikel 23, stk. 2.